U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.,** proti žalované: **Vězeňská služba České republiky – Věznice Valdice,** se sídlem nám. Míru 55, Valdice, ve věci žaloby na ochranu před diskriminací, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 10. 2018, č. j. 30 A 94/2018 - 10,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 10. 2018, č. j. 30 A 94/2018 - 10. Současně s podáním kasační stížnosti požádal stěžovatel o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

[2] Nejvyšší správní soud návrhy posoudil a v usnesení ze dne 21. 11. 2018, č. j. 2 As 361/2018 – 13, dospěl k závěru, že je dán důvod pro jejich zamítnutí, neboť kasační stížnost stěžovatele je zjevně neúspěšná. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení a ke splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. v téže lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 23. 11. 2018 (tj. nabylo právní moci). Posledním dnem ke splnění obou uložených povinností tak byla sobota 8. 12. 2018. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. *[p]řipadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den*. Protože poslední den lhůty připadl na sobotu, v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. bylo posledním dnem lhůty pondělí 10. 12. 2018. Stěžovatel však na danou výzvu nikterak nezareagoval.

[3] Jelikož soudní poplatek nebyl na výzvu soudu (do dnešního dne) zaplacen, Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Pro úplnost pak Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovatel neodstranil ani další vadu podané kasační stížnosti, neboť nedoložil zastoupení advokátem či to, že sám má vysokoškolské právnické vzdělání, přestože k tomu byl usnesením ze dne 21. 11. 2018, č. j. 2 As 361/2018 – 13, rovněž vyzván. Nejvyšší správní soud by nicméně v případě, že by stěžovatel soudní poplatek zaplatil, kvůli nedoložení zastoupení či právnického vzdělání nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a neodmítl stěžovatelovu kasační stížnost pro nedostatek podmínky řízení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. Soud totiž i přes stěžovatelovu pasivitu z úřední činnosti zjistil (studiem jiných věcí stěžovatele u soudu projednávaných), že stěžovatel jako bývalý advokát má vysokoškolské právnické vzdělání.

[5] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. ledna 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu